

مژده رخشان

جوجه کوکو

«کوکو» که می‌گوییم منظورم آن خوراک خوش مزه‌ای که با تخم مرغ و انواع و اقسام مواد غذایی دیگر درست می‌شود، نیست. منظورم پرنده‌ای است به نام «کوکو» یا همان فاخته که اتفاقاً در ایران هم زندگی می‌کند. جدا از ظاهر جذابی که کوکوها دارند و معمولاً هم در نر و ماده یک شکل هستند، مادری کردن آن‌ها خیلی عجیب و غریب است.

کوکوها هیچ مسئولیتی در برابر تخمی که می‌گذارند، قبول نمی‌کنند. آن‌ها تخم خودشان را در لانه پرنده‌های دیگر (معمولاً گنجشک سانان) می‌گذارند و معمولاً تخم‌های دیگر لانه را به پایین پرتاب می‌کنند تا تخم خودشان آنجا بماند.

نوبت به مادر خوانده «جوجه کوکو» می‌رسد تا روی تخم بخوابد و دمای آن‌ها را تنظیم کند و منتظر بماند تا جوجه‌ای که مال خودش نیست، از تخم بیرون بیاید. مادر خوانده‌ها روحشان هم خبر ندارد که تخمی که رویش خوابیده‌اند، مال خودشان نیست.

وقتی جوجه کوکو به دنیا بیاید، اولین کاری که می‌کند، تخم‌های باقی‌مانده مادر خوانده‌اش را به پایین پرتاب می‌کند. حتی اگر موفق به این کار نشود، چون جثه بزرگ‌تری دارد، غذای بیشتری از

مادر خوانده می‌گیرد و باعث می‌شود جوجه‌های واقعی مادر خوانده‌اش از گرسنگی زنده نمانند. به این ترتیب است که جوجه کوکوها بال و پر می‌گیرند و می‌روند تا وقتش برسد و یک کوکو ماده دوباره مادر شود.

همسایه‌های دو سه گرمی!

همه همسایه‌های دور و برم خواب هستند. نه اینکه من خیلی حیوان سحر خیزی باشم ها، نه. آن‌ها به خواب زمستانی رفته‌اند. اما من نمی‌توانم زمستان‌ها را بخوابم، چون نمی‌توانم گرسنگی را تحمل کنم. نگران چاقی و اضافه وزن هم نیستم. اگر خیلی هم غذای ناسالم بخورم، نهایتاً وزنم به دو و نیم گرم می‌رسد. شما در نظر بگیر که پنج نخود را کنار هم بچسبانند و اسمش را بگذارند «حشره خوار کوتوله». از اینکه این قدر کوچکم و باید تمام روز خوراکی پیدا کنم و بخورم تا از گرسنگی در امان باشم، ناراحت نیستم. سختی ماجرای دو گرمی بودن این است که هر ثانیه ممکن است زیر دست و پای کسی له شوم. همین است که خانم‌ها را زیر زمین درست می‌کنم. آخ آخ!... گرسنه‌ام شد!... می‌روم خوراکی پیدا کنم.

اخبار محیط زیست

۱ در «موزه سعادت آباد» در تهران، یک درخت چنار قدیمی هست که شاید از پدر بزرگ‌های ما هم بیشتر عمر دارد. چه خوب که آن درخت را نبریدند. پله‌ها به این درخت بزرگ جا داده‌اند تا راحت باشد!

۲ راحله در ساحل خلیج فارس زندگی می‌کند. او هر روز بخشی از غذایش را نگه می‌دارد تا به پرندگانی بدهد که لابه لای کهورها دنبال غذای می‌گردند.

(کهور نوعی درخت مقاوم به شوری است که در این منطقه رشد می‌کند.)

۳ آیا می‌دانید یکی از رسم‌های قدیمی مردم «کوشنکار» در استان هرمزگان این است که درون زمین کوزه‌هایی کار می‌گذارند تا حیوانات و پرندگان بتوانند از آن‌ها آب خنک بنوشند؟

